

Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidməti ilə "Kaspi" qəzetiñin birgə layihəsi

Ölməzliyə ucalan qəhrəman

Zabit borcunu şərəflə yerinə yetirən
Nazim Cəbrayılov erməni faşistlərinə qan uddururdu

"Nazim suveren, müstəqil Azərbaycanın dövlət mənafeyini müqəddəs tutaraq, torpaqlarımızın bütövlüyü uğrunda öz zabit borcunu layiqince yerinə yetirib". Bu sətirlər Ağdamda gedən döyüslərdə qəhrəmanlıqla şəhid olmuş Nazim Cəbrayılovun atası İbrahim kişiye 2-ci MAT-in komandiri, mayor Dəmirov tərəfindən yazılıan məktubdanıdır. O, Nazim Cəbrayılovu 2-ci taburun zabit heyəti içərisində eşil komandirlərə xas dərin hərbi biliyi, döyüz zamanı hadisələri əvvəlcədən duyub lazımı tədbirlər görmək qabiliyyətinə malik, tabeliyində olan şəxsi heyətə qarşı ədaletli və qayğıkeş bir komandır kimi dəyərləndirib.

Ömür səhifələrini vərəqlədikcə, Nazim Cəbrayılovun həqiqətən de Vətənin adına layiq övlad olduğunu, şücaetine və qəhrəmanlıqla şəhid olduğunu bir daha əmin olursan.

Nazim Cəbrayılov 1949-cu il martın 2-de Ağdam şəhərində anadan olub. "Əlifəoğlu" kimi tanınan atası İbrahim kişi Qarabağın sayılıb-seçilen ağsaqqallarından sayılır.

Ağdam şəhər 1 sayılı orta məktəbini bitirən Nazim 1966-ci ildə Azərbaycan Xalq Tesərrüfatı İnstitutuna (indiki Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti) daxil olub. İnstitutu bitirdikdən sonra təyinatla Türkmenistanın Aşqabad şəhərinə göndərilib. Aşqabad şəhər DiŞ-nin SƏDM bölməsində işləyib. Daha sonra Kalininqrad Milis Məktəbində oxuyan Nazim ikinci ixtisas diplomu alıb. Bir müddət işlədikdən sonra Vətəne qayıdırıb və 2711 nömrəli hərbi avtomobil dəstəsində hərbi mühəndis vəzifəsində çalışıb. İstədiyi müddətə kollektivin sevimlisinə əvərilib, işgüzar, səmimi, hərtərəfli biliyiyle malik bir insan kimi şəhər sovetinə deputatlığı namizəd irəli sürürlüb.

1988-ci ilin məlum hadisələri başlandıqdan sonra baş leytenant Nazim Cəbrayılov vətənpərvər bir insan kimi Vətənin ilk müdafiəçilərindən olub. Həmin gündən şəhid olduğu ana qədərki ömrünü xalqın azadlığı, torpaqlarımızın bütövlüyü uğrunda mübarizəyə həsr edib. Baş leytenant Nazim Cəbrayılov Müdafiə Nazirliyinin emri ilə taqim komandır təyin edilib.

1994-cü il aprelin 13-də göstərdiyi böyük hünər və şücaetdən sonra Nazim Cəbrayılov vaxtından əvvəl kapitan rütbesine təqdim edilsə də, bu rütbeni daşımaq ona qismət olmayıb.

Qəhrəman zabit və əsgərlər üçün 1994-cü ilin 18 aprel tarixi axırıncı döyüş günü olub. Şəxsi şücaet və qəhrəmanlığına görə Nazim İbrahim oğlu Cəbrayılov "Azərbaycan Bayrağı" ordeni ilə təltif edilib. Mənfur erməni faşistlərinə qan uddurduğuna görə düşmən Nazimin cənazesini ailəsinə vermedi. Bu səbəbdən cəsur komandır Nazim Cəbrayılovun Vətən torpağında məzəri yoxdur.

ÖZÜ HƏLAK OLSA DA...

Nazim Cəbrayılovun hərbi təşkilatçılığı, iğidiyi və cəsarəti, insanpərvərliyi, qayğıkeşliyi, səmimiyyəti, en başlıcası isə düşmənə qarşı barışmazlığı ona döyüş dostları

arasında böyük hörmət və məhəbbət qazandırmışdı. Onun komandirlilik etdiyi taqımın əsgərləri Kosalar, Cəvahirli, Salahlı, Kəngərli və başqa kəndlərin düşməndən dəf edilməsində və müdafiəsində ığidliliklə dayanmış, uğurla keçirilmiş əməliyyatlarda onlarca düşmən əsgəri və texnikasını məhv etmiş, atəş nöqtəsini zərərsizləşdirmişdilər. 1994-cü il aprel ayının 18-də Cəvahirli istiqamətində güclü artilleriya hazırlığından sonra çoxsaylı texnika ilə hücum keçən düşmən nəyin bahasına olursa-olsun mövqelərimizi yarib keçmək istəyirdi. Nazimin komandır olduğu taqımın əsgərləri həmin gün postlarda dayanmışdır. Ölüm-dirim mübarizəsi gedirdi. Düşmənə əks-müqavimət göstərilməsinə baxmayaq, qüvvələrin qeyri-bərabər olduğunu hiss edən ığid komandır artıq itki verməmək üçün döyüşçüləre geri çəkilməyi əmr edir. Özü isə düşmənə döyüşə atılır. Düşmənən bir tankını partlatdıqdan sonra ikinci tankı partlatmaq üçün irəliləyən Nazim qumbaranı elinə alıb tankın altına atılır. Özü həlak olsa da, düşmən texnikasının hərəketini dayandırır. Ölümü ilə onlarca əsgərin həyatını xilas edir

Ölümündən sonra mayor Dəmirov Nazimin atası İbrahim kişiye məktub yazaraq Nazim Cəbrayılovun şəhidliyindən bəhs edib. "Sonuncu defə 18 aprel 1994-cü il tarixdə, Cəvahirli kəndi uğrunda gedən döyüslərdə Nazim azığın düşmən tankına qarşı çıxaraq, əlindeki qumbaranı onun üstüne atıb. Bundan duyuq düşən ikinci düşmən tankı pulemyotdan atəş açaraq onu yerə sərib. Həmin gün düşmən öz mövqelərimizi elə keçirdiyindən, Nazimin sonrakı taleyi bize məlum olmadı" - deyə 2-ci taburun kollektivi adından, dərin hüznlə başsağlığı verib.

"SƏN BUNA ƏMƏL ETSƏN..."

Nazimin ölümünü ailəsi qürur qarışq dərin kədər hiss ilə qarşılıyır. Təklikdə üç körpe usağını böyüdən həyat yoldaşı Rəhile Cəbrayılova həyatın əzablarını yaşayır, amma sinmayıb. Getdikcə yaşadığı həyat ona insanın xoşbəxtliyə də, bədbəxtliyə də hazır olmalı olduğunu öyrədib. "Yixılmaq olmaz, ümidişsizliyə qapılmaq olmaz" - deyə qəddini dik tutub. Şərəfli müəllim peşəsi ilə xalqına xidmət edib, həyatının ən gözəl

axıdilan qanlar yerde qalmayacaq. Bir gün şəhid qanı ilə suvarılmış müqəddəs torpaqlarımız düşmən ayaqlarından temizlənəcək, ata-babalarımızın, şəhidlərimizin didərgin ruhları rahatlıq tapacaq. "Gələcək o gün, mütləq geləcək" - deyə Rəhile xanım təselli tapıb.

Qəhrəman həyat yoldaşının ayağı dəyən yerlərə qədəm qoya bilməsə də, bütün canı və ruhu ilə onun yanında qalan arzularını həyata keçirməyə çalışıb. Na doğum gənənün unudub, ne de ki, şəhidliyə yüksəldiyi o ağır və mübarek anları. Nazim Cəbrayılovun adına mərasimlər düzənləyib, keçdiyi qısa, lakin şərəflü özür yolunu vərəqləyib: "Nazim həmişə mənimlədir. Bəzən öz-özüme onunla danişram, səsim başıma düşür. Birdən aylıram, tez özümü yüksəldirəm, kaş eşidən olmayıdı deyirəm, deyərlər ki, bu qadın dəli olub. Amma yene onunla danişram. Bilmirəm, bu da bir sirdir" - deyə Rəhile xanım özür-gün yoldaşını həmişə öz yanında hiss etdiyini deyir. Elə Nazim də hədə yerə "Mən bu gün öz çəvrəmdə "kişi qızı, kişi xanımı" olmağımla fəxr edirəm" demirmiş...

"HEC KƏS UNUDULMUR"

Rəhile xanım Nazim Cəbrayılovu xeyir-xah həyat yoldaşı, mehriban ata kimi xatırlayır: "Mən aile həyatımı atamın məsləhəti ilə qurdum. Atam Qaçay Yadigar oğlu Məmmədov el ağsaqqalı idi. Bu işdə o, hec də yanılmamışdı. Çünkü Nazim onun üreyincə olan kürəkən idi. Onlar həmişə bir-birini çox gözəl başa düşürdülər, ayrıraq gününə qədər hörmətlə qohum, əziz dost kimi qaldılar".

Bu ocaqda hazırda beş nəvə böyükür. "Dörd əsgərim, bir xanım qızım var" - deyir Rəhile xanım. Qızı Fidan həkim, digər qızı Jale lisey direktorunun müavini, oğlu Orxan isə iqtisadçıdır. Onlar atalarının adına layiqli övlad kimi böyüdürlər.

çağlarını işə həsr edib. Tanrısına şükranlıq etməyi bacarıb. Həyat yoldaşının ölümündən sonra atası bir gün ona saralıb-solmuş bir qəzet verib və "Evə gedənde oxuyaşsan" - deyə tapşırıb. "Azərbaycan gəncləri" qəzeti ndə dərc olunan "Hələk olmuş döyüşçünün sevdiyi qızə məktubu" şeiri Böyük Vətən Müharibəsində hələk olmuş gencələre ithaf olunmuşdu.

*Mən gülürəm, ömrü vermedim yelə,
Tək bir günahımı yumaq istərdim -
Ölümümle sənə kədər yetirdim,
Qəm etmə, gülümşə, xoşbəxt ol hər an -*

misraları Rəhile xanımın daxilində bir dönüs yaradıb: "Şeirin sonluğu insanı gülüşə, həyata, var olmağa səsləyirdi. Atam bildirdi ki, mənim qarşısında uzun bir yol var. Bu yolda acı da var, şirin də, dost da var, nəmərd də. Mən varlıqla yoxluq arasında idim. Atam hec nə demədən, bir kəlmə belə söz işlətmədən bu bir parça şeirlə mənə dözümlü olmağı, mətanətlə, dəyanətlə bu çətin yolda addimlamlıq başa saldı. "Sən bu na əmal etsən, Nazimin də ruhu şad olar, çünki onun ruhu daim sizinlədir" - demək istəmişdi atam. Üç uşaqlı ana ayaq üstə olmalıdır, yixilməməlidir. Buna, sadəcə, onun ixtiyarı yoxdur. Öz yolunu seçmək üçün belə sözsüz, psixoloji təsir qüvvəsinə ehtiyacım vardı" - deyə danişir Rəhile xanım.

R.Cəbrayılova özündə təpər taparaq, bir gün öndən qapıların açılacağı güne inanaraq yaşayır. İnanıb ki, sönmüş ocaqlar da yenidən qalanacaq, doğma torpaqlarımızda

axıdilan qanlar yerde qalmayacaq. Bir gün şəhid qanı ilə suvarılmış müqəddəs torpaqlarımız düşmən ayaqlarından temizlənəcək, ata-babalarımızın, şəhidlərimizin didərgin ruhları rahatlıq tapacaq. "Gələcək o gün, mütləq geləcək" - deyə Rəhile xanım təselli tapıb.

Qəhrəman həyat yoldaşının ayağı dəyən yerlərə qədəm qoya bilməsə də, bütün canı və ruhu ilə onun yanında qalan arzularını həyata keçirməyə çalışıb. Na doğum gənənün unudub, ne de ki, şəhidliyə yüksəldiyi o ağır və mübarek anları. Nazim Cəbrayılovun adına mərasimlər düzənləyib, keçdiyi qısa, lakin şərəflü özür yolunu vərəqləyib: "Nazim həmişə mənimlədir. Bəzən öz-özüme onunla danişram, səsim başıma düşür. Birdən aylıram, tez özümü yüksəldirəm, kaş eşidən olmayıdı deyirəm, deyərlər ki, bu qadın dəli olub. Amma yene onunla danişram. Bilmirəm, bu da bir sirdir" - deyə Rəhile xanım özür-gün yoldaşını həmişə öz yanında hiss etdiyini deyir. Elə Nazim də hədə yerə "Mən bu gün öz çəvrəmdə "kişi qızı, kişi xanımı" olmağımla fəxr edirəm" demirmiş...

Layihəyə məsul Tərənə Məhərrəmova